

Udsørgelsesgodtgjørelse, der tilstaaes, men at dette Forhold kun kan ændres ved Lov. Det vilde jeg nødig skulde være usagt, at man har været fuldt opmærksom derpaa.

Da jeg nu har taget Ordet, udbeder jeg mig Opmærksomhed for et Par Smaa bemærkninger endnu. Naar det ærede Medlem, som satte sig, var saa utilfreds med den Form, hvorunder Finantslovsforslaget nu bliver fremlagt og Finantsloven vedtagen, en Form, der jo i en Række af Aar har været uforandret, og en Form, som jeg altsaa hverken har noget Ansvar for eller kan tillægge mig nogen Vre for, og naar det ærede Medlem blandt Andet pegede paa §§ 10 og 27 som ufyldestgjørende eller jeg forstod det egentlig som meningsløse — og for visse Posters Vedkommende paa disse Paragrafer har det ærede Medlem efter min Ansættelse fuldstændig Ret, — vil jeg dog minde om, at, dersom jeg ikke tager fuldstændig feil, ere disse Paragrafer komne ind efter Opfordringer, fremkomne i dette Thing netop fra Statsøkonomer; de fandtes der ikke oprindelig. Dette turde være en Advarsel mod altfor let at følge Opfordringer til at foretage Forandringer i Finantsloven. — Det ærede Medlems Bemærkninger om, at Reservefondens og Kassebeholdningens Effekter ligne hinanden overordentlig meget, skal jeg fuldstændig godkjende, men jeg tror heller aldrig, at Meningen har været, at Statens Formuepapirer skulde henlægges henholdsvis i Reservefondens og Kassebeholdningen efter deres Natur og Betsaffenhed. Jeg troede, at det ærede Medlem vidste, at Reservefondens har været betragtet gennem en Række af Aar som en Fond, over hvis Midler der kun kunde disponeres efter særlig Bestemmelse ved Lov eller ved Finantslov, og at altsaa en ganske naturlig Reservefondens Kvantitet bliver uforandret, saalænge den ikke forges eller formindskes gennem Lovbestemmelse, hvorimod dette ingenlunde er eller kan være Tilfældet med Kassebeholdningen. Det er den egentlige Forskjel mellem disse to Beholdninger, at den ene er en fra Fortiden overleveret Beholdning ligesom den i sin Tid forvundne Drefundsfond, der ikke bliver benyttet, hverken bliver formindstet eller forøget uden særlig Lovbestemmelse, hvorimod selvfølgelig Kassebeholdningen er og maa være fluktuerende. Men det maa jo findes rigtigt, at man søger at gjøre Kassebeholdningen frugtbringende, forsaavidt den er større end, hvad der behøves til, hvad jeg vil kalde, den nødvendige Smørelse til Maskinens rolige daglige Gang. Jeg har altid bestræbt mig for at fornyne Kassebeholdningen med det Slags Papirer, som mindst ere underkastede Fluktuation. Jeg har altid bestræbt mig for at give Papirerne i Kassebeholdningen saa lidt som muligt den Karakter, som det ærede Medlem betegne ved, at de lignede en Begrebet Papirbeholdning. Det ærede Medlem ønskede at vide, hvor Bidraget til Militæret i Best-

indien fandtes. Dersom det høie Thing var gaaet ind paa det Lovforslag, som jeg forelagde i forrige Samling, vilde naturligvis Udgifterne til Militæret i Bestindien have været opførte paa Overslaget over det kommende Aars Udgifter, men da det ikke er Tilfældet, findes de paa det Sted, hvor de ellers alid findes, nemlig paa Budgettet for Kolonien selv. Skulde det ærede Medlems Spørgsmaal forstaaes saaledes: om der er ydet noget særligt Bidrag uden Bevilling herfra til Afholdelse af de militære Udgifter, kan jeg besvare det med Nei. Det er ikke Tilfældet. Siden den store Udpening af de 125,000 Dollars til Bureauaan har der ikke fundet nogen extraordinær Udbetaling Sted til Hjælp for Verne. Det andet Spørgsmaal angaaende Bestindien, som det ærede Medlem fremkom med, var, om man kunde gjøre sig Haab om i denne Samling at se Lovforslag fremsat angaaende Bestindien. Jeg skal gjerne besvare det ærede Medlems Spørgsmaal, og mit Svar skal være det, at det er min Agt at fremsætte et Lovforslag, og det er mit Haab, at det høie Thing denne Gang vil gaa ind paa det. Endnu skal jeg kun med Hensyn til Skibsmaalingen bemærke, at min Udtalelse igaar var fuldstændig rigtig, om den end maaste var mindre forstaaelig, men for at gjøre den fuldt forstaaelig maatte jeg være langt mere udsørgelig og vidtløftig, end jeg tror, at det høie Thing vilde have tilstrækkelig Laalmodighed til at høre paa.

Suel: Naar den ærede Minister ikke sætter Pris paa at klare Skibsafgiftsspørgsmaalet — skjøndt jeg tror, at Principet kunde klares i to Ord, — skal jeg erklære, at det interesserer mig endnu meget mindre, og jeg skal da forlade dette Punkt. Hvad angaar de øvrige Poster, som den ærede Finantsminister har omtalt, da glæder det mig, at den høitærede Minister har haat for Die, at det vilde være rigtigt at indføre en Skat paa baiersk Öl. Det glæder mig, at den ærede Minister har taget denne Sag under Overveelse, og at det kun er Vanskeligheder med Hensyn til Skjelnemarket mellem de forskjellige Distrikter, der staa veien for Fremfættelsen af et Lovforslag. Jeg skal tillade mig at henstille, om det ikke vilde være rigtigt at følge det amerikanske System, som den høitærede Finantsminister naturligvis kender ligesaagodt som jeg. — Hvad angaar Forholdet imellem Reservefond og Kassebeholdning, ja, da kender jeg, eller der foresvæver mig ialtfald Noget om de Regler, som den høitærede Finantsminister har omtalt med Hensyn til den forskjellige Dispositionsret over Reservefond og Kassebeholdning; men jeg tror, at det er en noget overilet Slutning, naar man vil sige, at, fordi det nu findes Sted, at Reservefondens ikke maa røres uden ved Lov, deraf saa indirekte skulde følge, at Kassebeholdningen uden videre kunde anvendes af Regjeringen til ethvert Dieme. Den høitærede Mini-